

Тобто, будь-який культурний елемент треба сприймати тільки в цілісному культурному контексті, частиною якого він є. Така взаємодія створює певне культурне поле. А сенс подальших соціальних дій залежить від їх локації усередині культури, адже тільки культура визначає їх значення, їх символічний сенс. Поза межами цього культурного поля взаємодії бути не може, а без цього, у свою чергу, не можна зрозуміти сучасний стан культури в нашу епоху масових комунікацій, глобалізації, і, як наслідок, її універсализації.

Звісно, процеси культурної універсализації мають і негативні наслідки. Якщо розширення культурних контактів у сучасному світі сприяє зближенню народів, їх взаємозбагаченню – з одного боку, то з іншого – посилення інтеграційних тенденцій універсализації значною мірою трансформує традиційну культуру, руйнуючи її цілісність і самодостатність. У зв'язку з цим порушується унікальність локальних культур, на зміну яких приходять універсальний культурний гіпертекст, що презентує все різнобарв'я світової культури. У цьому випадку національні культури втрачають специфічний «грунт», оскільки універсализація нівелює національні межі. Як наслідок, національні й етнічні проблеми отримують загострений, а іноді хворобливий характер у сучасному світі, оскільки вони або активно поділяються людьми, або користуються пасивним визнанням. Культура у свідомості людини репрезентує, представляє будь-які факти, які мають для нього значення. А означають вони те й тільки те, що відбивається в культурній репрезентації.

Висновок. Отже, культура є надскладною системно-цілісною єдністю – фактично, надсистемою. Тому й досягнути культуру в усій повноті конкретних форм її існування, у її будові, функціонуванні й розвитку можна тільки з позицій системного мислення. Усі інші підходи дозволяють зафіксувати, схопити, вичленити хоча й надважливі, але все ж приватні її особливості, і тому мають однобічність. Системний підхід до розуміння культури дозволяє інтегрувати усі її різнобічні трактування, долаючи певну альтернативність, і характеризувати з точки зору її організації, певної структурної стійкості, фіксуючи, насамперед, увагу на функціональній взаємодії її структурних елементів.

Список бібліографічних посилань

1. Малиновський Б. Научная теория культуры: Сборник. Москва : ОГИ, 2005. 184 с.

Одержано 13.11.2020

УДК 338.2:330.322

Світлана Анатоліївна ПЕТРОВСЬКА,

кандидат економічних наук,

старший викладач кафедри соціально-економічних дисциплін Сумської філії

Харківського національного університету внутрішніх справ;

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1992-4161>;

Владислав Анатолійович ЦИБУЛЬКО,

студент магістратури навчальної групи СФ-Пзб-19-1м

Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ ДО РЕГІОНУ

Обсяги залучених інвестицій та напрями їх освоєння є критеріями визначення рівня економічного розвитку регіонів, їх конкурентоспроможності та можливостей забезпечення регіонального добробуту. Залучення інвестицій на регіональному рівні, крім суто економічних завдань підвищення ефективності розвитку місцевого виробництва, дає можливість вирішувати також соціальні та екологічні завдання.

Сучасні науково-практичні підходи щодо залучення інвестицій до регіону та їх регулювання набули розвитку у дослідженнях Н. Андрєєвої, І. Бланка, О. Герасименко, У. Гладкої, Г. Купало-вої, В. Марцин, Т. Уманець, С. Харічкова, Ю. Хвесик та ін.

Нестабільна соціально-економічна ситуація в останні роки погіршила становище із залучення інвестиційних ресурсів до регіонів. Недостатня інвестиційна привабливість, високий

ступінь ризику та відсутність гарантій безпеки для інвесторів зумовили погіршення показників інвестиційної діяльності по Україні в цілому та по регіонах.

Вирішення значної кількості проблем регіону можливе за умов використання залученого інвестиційного капіталу, оскільки внутрішні можливості є досить обмеженими. Такий стан справ спонукає як державу, так і окремих економічних суб'єктів до пошуку джерел інвестування, і ключовим завданням є створення сприятливої інвестиційної привабливості.

Необхідність залучення інвестицій в економіку регіону обумовлює потребу розроблення заходів, які направлені на підвищення результатів економічної діяльності.

За нестабільного стану економіки і недостатності інвестиційних ресурсів найважливішого значення для конкретного регіону набуває конкуренція за інвестиції між економічними суб'єктами зокрема та регіонами в цілому. Капітал відповідно до законів ринку переходить зі слабких регіонів в економічно сильні, з вищою інвестиційною привабливістю. Тому основним завданням для керівництва регіону повинно бути забезпечення високої його інвестиційної привабливості [1; 2].

На сьогоднішній день залучення інвестицій у реальний сектор економіки регіону є питанням його динамічного розвитку. Будуть інвестиції – буде розвиток реального сектору економіки а отже, буде й соціально-економічне процвітання регіону. Оскільки інвестиції – один із основних та надійних важелів розвитку економіки регіону. Залучення інвестиційних коштів в економіку регіону сприяє активізації його розвитку, впровадженню нових технологій, використанню передового зарубіжного досвіду, зростанню малого і середнього бізнесу, відкриттю нових робочих місць та інше. Не вдасться залучити – криза виробництва, економічний спад, зменшення рівня доходів домогосподарств регіону та ін.

Конкурентоспроможність регіону визначається такими факторами. По-перше – рівнем інвестиційної привабливості регіону, по-друге – ефективністю системи державного регулювання залучення інвестицій у регіон. Тому, забезпечення прийняттого рівня та постійне підвищення інвестиційної привабливості регіонів має стати пріоритетним напрямом державної регіональної політики.

Сталий розвиток регіонів обумовлює необхідність проведення послідовної та ефективної регіональної політики, реалізація якої пов'язана із проблемою підвищення інвестиційної привабливості регіону. Для регіону це означає, з одного боку, можливість підвищення ефективності розвитку, а з іншого – право зайняти гідне місце в системі територіального устрою та сприяти економічному зростанню в країні.

Покращання інвестиційної привабливості регіону залежить від компетенції державних та місцевих органів влади, послідовності їх дій і комплексності заходів, що проводяться.

Державна політика в інвестиційній сфері має створювати передумови для стимулювання інвестиційної діяльності в регіонах: стабільне законодавчо-нормативне забезпечення, зниження рівня коруптованості, реформування відносин власності, оптимізація податкового законодавства та ін. Вона має передбачати такі заходи:

- оптимізація кадрового забезпечення регіону;
- фінансово-кредитне регулювання та професійно-консультативна допомога регіону;
- стимулювання розвитку науково-дослідної діяльності.

Регіональна політика щодо стимулювання іноземних інвестицій має формуватися за такими напрямками:

- збільшення обсягів іноземних інвестицій за рахунок проведення інтенсивного маркетингу;
- підвищення інвестиційної привабливості регіону шляхом полегшення доступу інвесторів до об'єктів інвестування;
- розвиток інфраструктури та підвищення рівня ефективності використання соціально-економічних факторів та природних ресурсів;
- стимулювання припливу інвестицій у високотехнологічне виробництво;
- сприяння зміцненню науково-технічного потенціалу регіону;
- налагодження процесу співпраці місцевих органів влади із потенційними інвесторами.

Розроблення стратегії просування регіональних ресурсів, продуктів та послуг на внутрішньому і на зовнішніх ринках сприятиме залученню інвестицій до регіону. Реалізація такої стратегії

передбачає формування системи інформаційного забезпечення інвестиційної діяльності в регіоні та втілення комплексу відповідних заходів:

- забезпечення потенційних інвесторів необхідною інформацією на стадії планування інвестиційних проектів шляхом створення і подальшого використання інвестиційної карти регіону;
- залучення до складання бізнес-планів інвестиційних проектів висококваліфікованих фахівців;
- закріплення договірних зобов'язань регіональних управлінь статистики щодо надання необхідної для моніторингу інвестиційних проектів інформації;
- активізація використання інформаційно-комп'ютерних технологій, формування корпоративних мереж і використання мережі Internet для надання достовірної та оперативної інформації про потенційні можливості інвестування в регіон [3].

Вирішенню проблем, пов'язаних із залученням інвестицій до регіону, сприятиме організаційно-економічний механізм [3], який включає умови, сфери регулювання та комплекс організаційно-економічних інструментів, згрупованих у функціональні блоки: субсидії; гарантії; тарифи, ціни; програми, плани; нормативи; пільги; податки; організаційні заходи. Цільове використання механізму та його інструментів сприятиме розвитку регіональних ринків, підвищенню ефективності взаємодій між агентами економічної діяльності й підвищенню ефективності регіональної та державної інвестиційної політики.

Список бібліографічних посилань

1. Буряк А. А. Організаційно-економічний механізм залучення прямих іноземних інвестицій в промисловість регіонів України. *Вісник соціально-економічних досліджень*. 2017. Вип. 1. № 56. С. 188–195.
2. Сімків Л. Є., Потьомкіна Н. Ю. Особливості залучення іноземних інвестицій в регіонах України: проблеми та шляхи їх розв'язання. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2017. Вип. 15. С. 404–408. URL. <http://global-national.in.ua/archive/15-2017/82.pdf>.
3. Sabadash V. V., Petrovska S. A., Petrovskyi M. V. Formation of the organizational and economic mechanism for attracting investment to the region. *Mechanism of Economic Regulation*. 2017. № 2. P. 50–61.

Одержано 16.11.2020

УДК 629

Марина Олександрівна НОЖНОВА,

викладач циклової комісії «Аеронавігація»

Кременчуцького льотного коледжу

Харківського національного університету внутрішніх справ;

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4306-0973>;

Володимир Іванович ЖУРІД,

викладач циклової комісії «Аеронавігація»

Кременчуцького льотного коледжу

Харківського національного університету внутрішніх справ;

Дмитро Арестакесович ГІНОСЯН,

викладач циклової комісії «Аеронавігація»

Кременчуцького льотного коледжу

Харківського національного університету внутрішніх справ

ПЕРЕДПОЛЬОТНА ПІДГОТОВКА ЛЬОТНОГО СКЛАДУ ТА РОЗРОБКА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПІДТРИМКИ ДЛЯ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ

Передпольотна підготовка грає дуже важливу роль у виконанні польотів. Екіпажі повітряних суден мають бути забезпечені різноманітною інформацією, необхідною для прийняття рішення на виліт та безпечного виконання польоту. Обов'язки забезпечення передпольотною інформацією та надання рекомендацій стосовно подальшого польоту покладено на льотних диспетчерів, що